

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 25. De peculio Clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

non sit dominus, sed tantum procurator rerum Ecclesiasticarum, c. Fraternitatem 2 h. tit. de profundi meliorem quidem Ecclesiae suæ condicionem posit facere, deteriorem non utique. Nisi et ei quantitas seu modicitas, vel loci consuetudo, a Canonibus non improbata, donationem permittat, cap. 3. hoc tit. § 3. vel nisi Episcopus in sua diœcesi Monasterium vel Ecclesiam aliquam construat quo casu, illud quidem ex rebus Ecclesie, cui præsidet, usque ad quinquagesimam partem redditum illius Ecclesie: hanc verò ad centesimam, & non ultra, dotare permittitur, can. Bonarii 74. xii. q. 2. c. Apostolice b. 1.

4. Quanquam si per hujusmodi subtractionem fructuum Ecclesia Cathedralis graviter lèdatur, talis donatio foret revocanda, d. cap. Apostolica. Erin his distinguitur Prælatus Ecclesie à procuratore: cui licet à domino permissa sit libera rerum administratio nihil tamen earum, sive immobilium, sive mobiliū, quæ servando seruari possunt, alienare potest sine consensu domini, l. Procurator totorum 63. D. de procurator. Res verò Ecclesie non exiguae nullius Prælatorum alteri donare potest, quam cum consensu Capituli, & ex justa causa s. adeo, ut ne quidem Episcopus Ecclesiam, in sua diœcesi sitam, pio alio loco, veluti Monasterio, concedere posse sive consensu sui Capituli, c. Pastorale 7. hoc tit. Quo modo & Hospitaliarii, id est Religiosi, qui hospitalibus præ sunt, eum consensu Capituli domum aliquam suam alii loco religioso donare possunt, c. Inter dilectos 8. h. s.

TITULUS XXV.

De peculio Clericorum.

1. Peculium quid sit.
2. Et ex quibus constet.
3. Constat vel ex bonis propriis Clericorum, quorum sunt domini.
4. 5. Volex bonis Ecclesia, aut intuitu Ecclesie quasit?
6. Clericos etiam illorum esse plenè dominos propositur,

Non importunè, ubi de donationibus egit Pont. & quia de testamentariis dispossessibus dinceps acturus est, interjicit hunc Titulum *Deposito Clericorum*, ut distinctius & melius intelligatur conditio bonorum, que Clerici sibi acquisiverint, & quatenus ex iis donare, testari, aliterve disponere valent.

1. Dicitur autem Peculium, auctore Vlpiano in l. Depositi §. 2. D. de peculio, quasi pilla pecunia Illudq; in primis Clericis competit, s. veteres Canones spectemus, can. Clericu can. Duo sunt xii. quæst. 1. Verum cum hodie per recitationes Canones Clericis rerum possidentur amplior facta sit potestas, ideo peculium eorum triplex solet statui. Vel enim constat ex propriis Clericorum bonis, sive ea patrimonialia sint, sive quasi patrimonialia, vel ex bonis Ecclesie; vel denique ex bonis intuitu Ecclesie acquisitis, toto hoc iiii. can. § 2. xii. quæst. 3.

2. Propria bona Clericorum sunt, que vel ex successione hæreditaria, legato, fideicomisso, donatione, aut alio quocumque tuto, dummodo non occasione Ecclesie vel beneficii, Clericis obvenerint. Ac proinde eorum nomine comprehenduntur quasi patrimonialia, quæ scilicet acquirunt ratione Clericalis ordinis vel officii, sed alia ratione quam beneficii, veluti celebrando, concepcionando, canendo, confessiones audiendo. Vicaria temporali deserviendo, aut alias similes actiones spirituales exercendo. Similiter ea, que proprio labore & personali industria lucratur, ex aliis, quam suorum beneficiorum, bonis.

3. Cum verò Clerici bonorum patrimonium plenè sine domini, perinde ut laici suorum, can. Episcopi & duabus seqq. xii. quæst. 1. c. Quia nos inf. de testam. de iis etiam libertime, quantum volunt & cui volunt donare auctio quovis modo, sive inter vivos sive ultima voluntate, disponere possunt, d. can. Episcopi & alii, cap. 1. versic. Si autem cum seq. cap. Relatum 11. c. Requisisti. inf. de testam. Idem dicendum de quasi patrimonialibus, juxta Navar. hereditibus Ecclesie quæst. 1. monito 29. quia illa dantur Clericis in mercedem laboris ac servitii & operæ personalis præstiræ, vel liberaliter in sustentationem, absque ullo onere, tacito vel explicit.

presso, dandi superflua pauperibus. Idem enim dicendum de iis, quæ beneficiatus sibi subtrahit ex debita sustentatione, parcus vivendo.

4. Bona Ecclesiæ dicuntur, quæ Ecclesiæ ejusdem Ministris consecrata vel destinata sunt, sive immobilia, sive mobilia, ut agri, domus, sive calices, & alia, quæ quoquoque titulo, sive donationis, sive emptionis, sive legati &c. ad Ecclesiam pervenerint. Inter quæ censendi sunt fructus pendentes, cum sint pars fundum. Et hæc sunt in domino Ecclesiæ: nec in iis quicquam juris, præter administrationem, sibi vindicare Clericus potest. cap. 2: sup. De donat. can. Episcopi, can. Manifesta, can. fin. xi. quæst. 1.

5. Bona intuitu Ecclesiæ acquisita sunt fructus & proventus beneficiorum, collecti & perceperiti aequaliter, quæ quavis Ecclesiæ vel beneficii occasione Clericis acquiruntur.

Et de his, quid juris in iis habeant Clerici, variat admodum Interpretes. Dua sunt celebriora sententia. Prima assentit, Clericos fructum ejusmodi tantum esse usum pios, id est posse eos sumere inde, quantum necessarium est ad commodum sui sustentationem; reliquum vero ex lege, non solum charitatis, sed & Iustitiae, erogandum in pios usus, & usus pauperum, iuxta illud D. Hieronymi, Tibiò Sacerdos vivere de altari, non luxuriari permittitur, refert Gratiano Diff. 44 in princ. Ideoque aperiens Diff. 42 in princ. Aliena capere con vincitur, qui ultra necessaria sibi retinere probatur. Adcò ut Clericus non plus suum ex fructibus beneficii suffacere possit, quam quod sufficiat ad vi etum velitum, ceterosque usus vita necessarios, can. Episcop. 23 xii. quæst. 1. Panormitanus ad c. Cùm infra. Detsam. Altera & probabilior sententia est, Clericos fructuum, & proventuum omnium, quos ex beneficiis suis percipiunt, sive sunt distributiones, sive fructus alii, esse absolute dominus; non solum quoad partem, congrue sustentationi necessariam, verum etiam quoad redundantem: ita ut, si profane expenderint, non teneantur ad restitutionem, licet graviter peccant, sic expendendo. D. Thomas 2, 2 quæst 185.

ut 7. Hanc sententiam tenet Sarmiento De rebus Ecclesiast. p. 2. cap. 1. & 2. & plures alii.

6. Quidad distributiones idem probatur ex.

unico De Clerico nonresident. in 6. Concil. Trident. Session. 22. cap. 3. De reformat. Similiter quoad alios fructus probatur ex eodem Concil. Session. 23. c. Dereformat. & aliis tum ejusdem Concil. locis, tum Juris Pontificii textibus, in quibus indicatur, Clericos facere tales fructus suos, vel certis casibus non facere suos. Ideoque non recte æquiparantur usurarii vel usufructuarii, aut non nisi certo respectu & secundum quid, ut loquantur nam plus juris in iis habent, quam usurarii, quia Clerici fructus omnes perceptione suos faciunt, d. cap. unico De Clerico nonresident. in 6. etiam ultra necessitatem suam, erogandos in usus pauperum & alios pios usus. Et licet sunt domini fructuum, tamen minus juris habeant, quam usufructuarii, qui in vita & morte fructus suos cuicunque voluerint, relinquere possunt, absque ullo paupertatis aut pie-tatis intuitu: hanc enim potestatem non habent Clerici, ut constat ex Concil. Trident. Sess. 25. c. 1. De reform. Vide Sarmiento d. loco.

TITULUS XXVI.

De Testamentis & ultimis voluntatibus.

S. I.

Quid sit Testamentum, & quotuplex eisque solemnitas.

1. Testamentum unde dictum, & definitio.
2. Testamentum aliud scriptum aliud Nuncupativum.
3. Vitrumque vel Paganicum vel militare.
4. Testamenta bodierna esse nuncupativa.
5. Forma testandi iure Pontificio prescripta.
6. Per hoc non videri derogatum iure civili.
7. Cur proprius Parochus requiratur.
8. Favor testamenti etiam non solemnis ad piatum causam.
9. An testamentum eiusmodi sit validum in foro conscientia.
10. Favor testamenti inter liberos.

A Bsoluto tractatu de peculio Clericorum, id est de bonis, quæ Clericis ex propria industria